747/06

Den 19. april 2006 blev i sag nr. 67.200:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxx xx xxxxx
xxxx xxxxxx

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i PFA Pension, klager over selskabets afvisning af at anerkende, at der er sket en forværring af hendes tilstand med deraf følgende forhøjelse af méngraden efter et dækningsberettigende ulykkestilfælde den 13/5 2002.

Selskabet har ved skrivelse af 23/7 2003 udbetalt erstatning svarende til en méngrad på 10 %.

Klageren oplevede efterfølgende en forværring af helbredstilstanden og anmodede selskabet om yderligere erstatning ved skrivelse af 19/5 2005, hvilket selskabet afviste ved skrivelse af 8/6 2005.

Klageren har herefter indbragt sagen for nævnet og nedlagt følgende påstand:

> "... jeg mener at min méngrad er større end 10 %, jeg mener at den ligger mellem 20 og 25 % og det er det jeg gerne vil have anerkendt, for det passer til virkelighedens verden."

Klageren har til støtte for sin påstand anført:

"Igennem hele denne periode efter ulykken er jeg blevet tiltagende træt og bange, angst for tilværelsen, og alt det der sker omkring mig.
Jeg har næsten ingen sociale kontakter, det orker jeg ikke, hvor jeg før var et meget aktivt menneske, og var med i flere forskellige foreninger, har jeg i dag ikke dette overskud. Jeg har konstant hovedpine, smerter i armen og nakken. Jeg har i dag sværere ved at overskue tingene, nyt lovstof i.f.b. med mit arbejde kommer ikke længere så nemt til mig, hvorfor jeg kan være bange for at jeg på et tidspkt. ikke længere kan følge med de nye krav som der stilles på arbejdsmarkedet. Koncentrationen er det sværere at finde, og det er hele tiden lettere at flyve i tankerne end at holde fast."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse ved skrivelse af 8/8 2005. Selskabet har til støtte herfor anført:

"K.R. skriver til os den 19. maj 2005, og oplyser, at tilstanden er væsentligt forværret siden vores afgørelse fra den 23. juli 2003 (bilag ...). Hun ønsker derfor at få sagen genoptaget. Vi meddeler K.R., at hun skal sende os en kopi af relevante lægelige oplysninger (bilag ...), og i den forbindelse modtager vi et notat fra H. Fysioterapi fra den 21. juni 2005 (bilag ...).

Vores lægekonsulent gennemgår sagen, og det er lægekonsulentens vurdering, at der ikke er grundlag for at genoptage sagen, da der ikke er tale om forværring, som giver anledning til at forhøje méngraden i forhold til vores afgørelse fra den 23. juli 2003. Dette meddeler vi K.R. i vores brev fra den 1. juli 2005 (bilag ...)."

Efterfølgende har sekretariatet anmodet Arbejdsskadestyrelsen om en vurdering af méngraden.

Til brug for styrelsens vurdering blev der indhentet en speciallægeerklæring fra speciallæge i neurokirurgi C.J.N. Af dennes udtalelse af 10/1 2006 fremgik:

"Eksploranden har følger af uheldet i form af konstant hovedpine med belastningsforværring. Som beskrevet, men ikke kognitive symptomer og derudover en dysæstesi i venstre overekstremitet og en universel betydelig hyperrefleks, hvilket

samlet kan fortolkes som tegn på en medullær skade. Eksploranden oplever tilstanden som forværret fra 2003 til aktuelt. Symptomerne er dog principielt af samme karakter, bortset fra at der er tilkommet tinnitus.

Eksploranden har reduceret sin arbejdsindsats på grund af træthed siden 2003. Jeg vil betragte tilstanden som stationær på nuværende tidspunkt."

Arbejdsskadestyrelsens udtalelse forelå 8/3 2006. Arbejdsskadestyrelsen vurderede méngraden til 10 %, idet styrelsen anførte i begrundelsen:

"Af erklæringen af 10. januar 2006 fremgår, at K.R. oplevede tilstanden som generelt forværret, ligesom der angives tilkommet tinnitus.

Objektivt er der fundet nedsat bevægelighed og berøringsømhed svarende til nakken.

Det bemærkes herved, at det lægeligt, på baggrund af gennemgang af litteratur og undersøgelser, er fundet, at følger efter traumer som det aktuelle, herunder blandt andet øresusen, ikke forværres over tid.

En eventuel forværring af K.R.s tilstand må således skyldes andre årsager end den oprindelige skade.

Vi har fastsat det varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel.

Efter tabellens punkt B.1.1.3 vurderes middelsvære, daglige nakkesmerter uden eller med let bevægeindskrænkning, eventuelt med udstrålende armsmerter, og eventuelt lettere somatiske, kognitive og affektive ledsagesymptomer til 10 procent.

Vi har herefter for følger efter trafikuheld med hovedpine, træthed, nakkesmerter/-stivhed, smerter ved skulder med smerteudstråling og føleforstyrrelser samt affektive

symptomer vurderet méngraden til skønsmæssigt 10 procent med reference til ovennævnte tabelpunkt."

Klageren har efter modtagelsen af udtalelsen fra Arbejdsskadestyrelsen fastholdt sin klage til Ankenævnet for Forsikring.

Klageren har i skrivelse af 20/3 2006 til nævnet anført:

"Arbejdsskadestyrelsen har anmodet om en ny speciallægeerklæring fra neurolog. Neurologen mener at der er tale om en rygmarvsskade. Iflg. arbejdsskadestyrelsens egen méngradstabel giver en sådan skade 15 %

...

Som tidligere nævnt kan det godt være at jeg ikke har en forværring af lidelsen, men at jeg rent faktisk har været dårlig dengang jeg fik min erstatning i 2003, men bare har prøvet at få det hele til at virke så, ja, jeg kan klare det hele, hvilket jeg nu må erkende at det kunne jeg ikke. Hvilket måske alligevel ikke er så uforståeligt da det er en rygmarvsskade jeg har, og det kunne da være rart, at den blev anerkendt med den méngrad, som arbejdsskadestyrelsen vejledende méntabel giver."

Nævnet udtaler:

Arbejdsskadestyrelsen har vurderet klagerens méngrad til 10 %. Nævnet har intet grundlag for at tilsidesætte denne vurdering. Da selskabet har udbetalt erstatning svarende til en méngrad på 10 %, kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

5. 67.200

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson